

TICHO, KTORÉ POHLADÍ DUŠU

Človek sa učí celý život. Svet okolo nás je krásny, ponúka nám nespočetné množstvo skúseností, ktoré získali naši predchodcovia. Hovorí sa, že naša Zem všetkých svojich obyvateľov pozná. Je to pravda.

Ľudia, ktorí žili a chodili po našej Zemi, zanechávajú po sebe výrazné, nezmazateľné stopy a je len na nás, ako ich vnímame a či im chceme porozumieť.

Jedným z mnohých zdrojov múdrosti sú knihy. Autori nám v nich zanechali kus svojho života, svoje myšlienky, múdre rady, návody ako žiť a prežiť i v tých najzložitejších situáciách.

Verím, že každý z nás prežil v živote chvíle, ktoré túžil zaznamenať na papier, zachovať si ten mimoriadny a neopakovateľný okamih, ale nie každý to dokáže.

Tí, ktorým sa to majstrovsky podarilo, zanechali svoj odkaz vo forme kníh, ktoré tak starostlivo opatrujú knihovníci v mnohých knižniciach.

Staromestská knižnica na Panenskej ulici v Bratislave mi učarovala svojou pokojnou a domáckou atmosférou. Spolu s mojimi žiakmi zo Strednej priemyselnej školy elektrotechnickej na Zochovej ulici som v nej strávila nezabudnuteľné chvíle pri stretnutí s knižkou, ale aj s milými knihovníčkami a v neposlednom rade i so seniormi, ktorým sme spoločne pripravovali kultúrne podujatia, ktoré sa hlboko vryli do našej pamäti. Okrem našej slovenskej klasiky sme zábavnou formou dramatizovali povesti o Bratislave, ale aj rozprávky, lebo tie nerozlišujú vek. Oslovujú všetky vekové kategórie. Kto z nás by si neprial víťazstvo dobra nad zlom, i keď sa mi v tomto období zdá, že zlo, žiaľ, vyhráva.

Aj mne učaroval tento rozprávkový svet plný fantázie, kde je všetko dovolené. Moji hrdinovia si navzájom pomáhajú, vážia si svojho priateľa, tešia sa zo života, z maličkostí, ktoré sú nielen pre nich, ale nakoniec aj pre nás ľudí veľmi dôležité.

Kniha je naším tichým priateľom, poradcom a najtrpezlivejším učiteľom. Je škoda, že čitateľov z radov mladých ľudí ubúda. Čítanie je ako cesta časom, je to dialóg s ľuďmi, ktorí nám zanechali svoje pocity, radosti, riešenie svojich starostí. Nenahraditeľný je aj osobný kontakt s knihou, atmosféra knižníc, ticho, ktorým sa nám autori prihovárajú.

Mali by sme sa naučiť počúvať ich.

Anna Varadinová